8ste Jaargang. Curacao den 31n Januari 1891. N° 370

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD:
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIJS.

E Coerant aki ta sali toer Dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel, fl 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

Uit Brazilie.

Op het einde des vorigen jaars beleefde de jonge Republiek Brazilië gewichtige dagen, zooals er in de geschiedenis van dat land nog geen bekend waren. Het eerste Nationaal Congres ging zijn proefstuk afleggen: het kwam samen, om de grondwet voor de Republiek voor immer van te stellen.

Inderdaad een gewichtige arbeid. Van een geheel volk lagen alle belangen, ook de grootste, alle rechten, ook de heiligste, in de handen van eenige weinigen, die ze bevorderen of beperken konden. Was het wonder dat de geheele natie beangst haar blik gevestigd hield op deze Vergadering, hopende weldra den vrede te kunnen begroeten en de vrijheid voor de welbegrepen rechten der burgers.

Daar was reden, om beangst te zijn Want onder de talrijke vraagstukken, waarmede het eerste nationaal Congres der Republiek zich bezig te houden had, was er één dat ingreep in het heiligste, wat de katholieke Braziliërs bezaten: hun godsdienst. De vraag over den tegenwoordigen toestand der Katholieke Kerk in Brazilië en haar verband met den Staat, moest behandeld worden.

Sinds maanden wekte die toestand verwarring en verbittering onder de katholieken. De Roomsche Kerk, waartoe de Braziliërs allen behooren, werd in het voorloopig grondwetsontwerp onrechtmatig van haar heilige rechten beroofd, en met de diepste verachting der oudste tradities uit alle betrekking tot den Staat verwijderd. Op het krachtig en welsprekend protest der bisschoppen van Brazilië, dat wij eenige maanden geleden opnamen, werd door het voorloopig Bestuur der Republiek geen acht geslagen. Hierbij kwam, dat het aan het volk niet onbekend was, dat in het Congres menig lid zitting had, die door de ellendige sekte, waartoe hij behoorde, verplicht werd den katholieken godsdienst tegen te werken, zoo mogelijk. Er was dus voor den oprechten katholiek wel reden om beangst te zijn voor een gelukkige oplossing van het gewichtige vraagstuk.

Als geboren verdedigers van den godsdienst, waarin Brazilië ontlook, opgroeide en zich rijk ontwikkelde, hebben de Bisschoppen zich in dit gewichtig oogenblik tot het Congres gewend, om het goed recht der katholieken en van hun godsdienst te verdedigen. Zij wijzen op het gewicht van dit definitieve grondwets-ontwerp en zijn invloed op de toekomst. Zij brengen tevens in herinnering hoe in het voorloopig ontwerp de rechten der Kerk miskend zijn en hoe op hun protest geen acht geslagen is. Daarna gaan zij aldus voort:

„Wij wenschen aan het eerste nationale Congres te verzoeken, dat bij de bearbeiding der nieuwe Constitutie, waarop het zich nu met alle zorg toelegt, ons dierbaar geloof niet schandelijk met de voeten vertreden, de rechten der katholieken van Brazilie erkend en de godsdienst van een geheel volk geëerbiedigd worde. Zonder dit zal al de arbeid van korten duur wezen, zooals de geschiedenis aller eeuwen dit met de welsprekende stem der feiten luide verkondigt. Aan het ontwerp der Bondconstitutie, door het voorloopig Bestuur aan de beoordeeling van dit eerbiedwaardig Congres onderworpen—de leden der beide Kamers, die deel uitmaken dezer Vergadering weten dit—zijn ter kwader uur eenige artikels toegevoegd, die groote afbreuk doen aan den katholieken godsdienst, buiten welke geen andere door het volk van Brazilië beleden wordt

Om niet aan onzen bisschoppelijken plicht te kort te schieten, hebben wij ter geschiktertijd aan den president van het voorloopig Bestuur, door een Commissie van bisschoppen met onzen eerbiedwaardigen metropolitaan aan het hoofd, een adres aangeboden, waarin wij allen op eerbiedige wijze verzet aanteekenden tegen het opnemen van bedoelde artikels in de grondwet des Volks en wij deden te gelijker tijd het groote gevaar uitkomen, dat de godsdienstvrede zou loopen, indien zij in het latere grondswetontwerp zouden behouden worden.

De rechtvaardigheid der zaak, die wij geroepen waren te verdedigen en de gegrondheid der redenen, waarop ons eerbiedig beroep steunde; daarbij de voorzichtigheid van den achtbaren president van 't voorloopig Bestuur en de schoone beloften, die zijn Exellentie ons deed, gaven ons de verzekering, dat de klagende stem der geestelijke bestuurders van het volk van Brazilië geen ijdel geroep zou zijn, dat wegsterft in de diepte der woestijn.

Helaas! ons klagen is niettemin ijdel gebleken! Ondanks de laatste herzieningen van het oorspronkelijk ontwerp, — herzieningen, die inderdaad niets beteekenen — staan daar nog immer de antikatholieke artikelen en bedreigen de heilige vrijheid der zielen.

Wat kunnen wij in deze ernstige en heilige zaak meer doen dan wij gedaan hebben, nu ons woord geen weerklank vond bij het voorloopig Bestuur?

De Bisschoppen van Brazilie aarzelen geen oogenblik. Zij richten zich vol vertrouwen tot dit Congres en doen een laatste beroep op de wijsheid en voorzichtigheid dezer eerbiedwaardige Vergadering.

In naam van de verheven belangen van het christelijk geweten, die wij geroepen zijn te verdedigen; in naam van de vurigste vaderlandsliefde, die al onze handelingen kenmerkt; om wille van den vrede en de eendracht, die wij allen met geheel ons hart wenschen, smeeken wij U, achtbare Vertegenwoordigers des volks, dat gij uit de grondwet der republiek, die gij nu voor altijd gaat bepalen, alles verbant, wat strijdt tegen het katholiek geloof.

Wij nemen de vrijheid aan ieder lid dezer eerbiedwaardige Vergadering een exemplaar aan te bieden van het adres, dat wij, zonder eenigen uitslag, helaas! tot den president van het voorloopig Bestuur hebben gericht. Wij hebben daar niets in te wijzigen. Het is het rijp overwogen en eensgezind besluit aller bisschoppen van Brazilië.

Mocht het Congres met aandacht gelijk het gewicht der zaak gebiedend vordert, de ernstige bemerkingen willen nagaan, die in dit stuk zijn uiteengezet, en ons recht verschaffen. God geve, o achtbare Vertegenwoordigers des Volks, dat gij spoedig den zwaren last moogt wegnemen, die op de gemoederen drukt en ons bevrijden van de noodlottige gedachte, die ons beangst, dat een godsdienststrijd in het verschiet ligt.

Indien onder den invloed van den onverdraagzamen hartstocht van zekere partijen er stemmen opgaan tegen ons hooger beroep; indien onze pogingen, om de gemoederen te bedaren en den vrede onder de burgers te herstellen,— wat in de dagen die wij nu beleven en voor den toekomstigen voorspoed en grootheid van ons Vaderland allernoodzakelijkst is—indien deze pogingen schipbreuk lijden, dan zal bij al onze droefheid ons deze gedachte nog troosten dat wij in alle oprechtheid onzen plicht vervuld hebben. Op anderen zal dan de vreeselijke verantwoording nederkomen van verzet en opstand, waartoe het systematisch schenden van de heiligste rechten des volks onvermijdelijk leiden zal en de bisschoppen van Brazilië zullen in hun plichtmatigen en onvermoeibaren ijver alles gedaan hebben wat in hun vermogen was, om dat kwaad te bezweren.

God behoede u allen!"

Zelden ging tot herstel of handhaving van de rechten eens volks een kreet op, zóó diep uit de ziel, zoo belangloos en oprecht, als die in deze regelen geslaakt wordt. Overal klinkt uit de woorden de angst van den vader, die vreest voor het gevaar, dat zijn kind bedreigt. Och, of zij die het lot van het jonge Brazilie nu in handen hebben, die bede mochten hooren. Of zij wel mochten begrijpen, wat nog kort de grootste staatsman onzer eeuw. Paus Leo XIII, zeide: een politiek, die tegen den godsdienst is gericht voert een volk tot ellende; tot verval en God alleen weet tot welke vreeselijke verwikkelingen.

Wij zien met verlangen den uitslag van het woord der Bisschoppen van Brazilië te gemoet.

FEUILLETON.

UN HUICIO DI DIOS

—o—

Continuación.

Promer Erika a haya ni tempoe di respondéle, e tio a sali for di kamber dal porta cerá na yabi. Erika a sintiéle prisionera, ma él tabata sabi koe Senjor Gilbert tabata ayi banda, sperando un ocasión favorable pa papia coe n'éle.

Apenas Jurgensen a abandona e choza, koe Erika a habri ventana pa weita si él no ta mira Gilbert, koe hustamente a presentá na e momento.

Gilbert a coeminsa unbé conta Erika, com, sin ser mirá, él tabata testigo di asesinato di su tata. E comunicación, sin embargo, no a haci gran impresión riba Erika.

— "Senjor Gilbert" él dici despues di un instante di reflexión. ¿ Ki motiboe mi tio por tabatin di matá mi tata?"

— "Esai mi no sabi, ma mi a mira él a haciéle."

— "¿ I bo a keda ketoe?"

— "Mi ta comprendé koe mi a haci maloe, i p'esai mi no ta busca di desculpá mi."

— "¿ Mi por pone fé den bo palabranan?"

— "¡ Poné fé den hechonan! El a larga naturalizéle francés i di golpi él a bai Noruega. El a toema toer medida pa hende no haya sabi na oenda él tabata. El a vende su propiedadnan na Flekkefjord tempoe él a ganja koe ta Hoelanda i Alemania él tabata bai riba algún asunto. Despues koe él tabatin toer idea di continuá coe bo negocio na St. Malo, él a vendéle secretamente bao di condición, koe firma dje cas mester keda ainda na bo nomber duranti seis luna más. Bo cas él no por a vende, pasobra nos leinan no ta permiti esai, i pa cobra su huur él a gira libranza na diferente lugar. Bo toeziende voogd no sabi kiko corda di toer e hechonan ayí. Tempoe boso a sali di biaha, Senjor Duval tata a keré koe ta algun simán noemá, boso ta bai pasa na Noruega, i ya ta dos anja caba sin él a haya ni un nobo di bo."

— "¡ Mi a scirbi tres bé sin recibi un respondi!" Erika a gritá indigná. "Mi a huzgá nan maloe anto," él a agregá tristemente.

— "Sigur ta bo tio bo tabata encargá pa manda bo cartanan", Gilbert a obsérvéle sonriendo." Dje modi ayi bo por a keda scirbi semper di bo vida sin nunca haya un contestación. Ma tené bo bon cuidao, manera cos ta bai awor, e asesino di bo tata ta despachá bo lihé fo di camina. Pakiko él a matá bo tata, mi no sabi; ma si él matá bo, él ta heredá bo rikeza. Huí bo bai St. Malo cerca bo amigoenan i larga nan nombrá un otro tutor pa bo."

— "Mi mester corda ayi riba," Erika dici. "Mi no sabi di ki modi mi por sali aki fó sin mi tio sabi, i si ta asina manera bo ta papiá, anto sigur mi ta toer perdí, Mi no sabi kiko coeminsá!"

— "Confiá riba mi, senjorita Erika!" Gilbert a contestéle calurosamente. ¡ Disponé di mi persona. Mi no mester ta Francés, si acaso mi larga bo abandoná na bo suerte!"

Di un saltoe Erika a boela bai habri su baúl cohé e zakboek, camina el a yega di wardá e tarheta di Raoul Duval.

Ora el a sakéle pa bai tiréle pa Gilbert, él a reflexioná su mes:

— "Un di nan dos ta un bandido," él dici poco poco. "Podiser nan toer dos. Mi ta keda coe e tarheta." Dj'ayi él a bolbe na ventana.

— "Mi ta gradici bo, senjor Gilbert, pa bo grandi interés den mi persona. Te awor no a pasá nada den mi tio i mi. Ma si mi por bin tin necesidad di un amigoe, keda bo persuadí koe lo mi toemá mi refugio cerca bo. ¿ Com lo mi haci pa bo haya mi noticia?"

— "Lo mi percura di ta semper aki banda. Ma ademas, na e última cas riba camina di bai Cristiania tin un sacoe cologá pa toer hende tirá carta aden. Mi ta bibá na Prindsengate cerca Stadhuis bieeuw. Poné tambe riba bo carta, na cas di sjon Nielsen, anto sigur lo mi hayéle."

— "Lo mi no loebida esai, senjor Gilbert," Erika a respondéle i coe un ligera inclinación él a cerá ventana.

Ora Jurgensen a bolbe cas, él a tende cerca su bisinja koe Erika a papiá coe Gilbert. Erika a mira den jaloesie com pálido su tio a bira, ora él a tende e nobo ayí. Bamboleando él a drentá cas.

De zending in de Sahara.

Een algerijnsch tijdschrift publiceert de volgende bijzonderheden omtrent de plannen, die kardinaal Lavigerie zich voor de toekomst van zijn missiewerk in Afrika, en bijzonder in het Sahara-gebied, gevormd heeft. Na eenige besprekingen naar aanleiding van den zoozeer besproken toost van den kardinaal en de redenen, die er hem toe geleid hebben, trad de doorluchtige prelaat in een beschouwing van de oorzaken, die de Sahara, eertijds vruchtbaar en bevolkt als de Soedan-streken, tot een woestenij gemaakt hebben. Het mislukken van een expeditie als die van kolonel Flatters scheen den kardinaal geen reden toe om te wanhopen aan een ander *plan de campagne*, dat hij zich gemaakt heeft, en dat gedeeltelijk aan het tot stand komen van den Sahara-spoorweg zijn welslagen zal te danken hebben, gelijk het zijnerzijds aan die gewichtige onderneming belangrijken steun belooft.

„Ik ben hier — aldus sprak de kardinaal tot zijn ondervrager, die hem te Biskra ontmoette — ik ben hier om, in een huis, dat men bijna gereed heeft, de „Broeders van de Sahara" af te wachten en te installeeren."

„De Broeders van de Sahara, Monseigneur! — geldt het hier dan een nieuwe religieuze orde?

„Neen, 't geldt alleen maar eenige vrijwilligers, die uit alle streken van Frankrijk aan mijn oproeping gehoor gaven. Zij zullen de baanbrekers zijn, die langs vreedzamen weg de Sahara zullen veroveren."

„Met hoevelen zijn ze?"

„Zeventien honderd zestig hebben zich aangegeven, vooreerst heb ik maar vijftig aangenomen. Den 15n Januari zullen ze hier zijn. Zij komen niet om geld te verdienen, want ik heb niets om hun te geven; zij komen ook niet om een gemakkelijk leven te leiden, want ze zullen zich moeten behelpen en versterven. Zij komen in den dienst van een groote en verhevene gedachte, als apostelen tot een offer bereid. Ik zal hen bij hun komst binnenleiden in het huis, waaraan ik den naam heb gegeven van *Bit-Allah* (Huis van God) — Ik heb een stuk land aangekocht, waar men een waterbron ontdekt heeft; zij zullen dat land ontginnen. De Broeders zullen zich hier moeten gewennen aan het klimaat, gewennen aan de wijze van landbouw, die in de Sahara valt toe te passen, aan den tuinbouw, die bij een genoegzamen watervoorraad, zooals ongetwijfeld op verschillende plaatsen in de Sahara aanwezig is, groote voordeelen belooft, en aan de cultuur der dadelpalmen, die den rijkdom der oasen uitmaken; zij zullen er tevens de verschillende tongvallen bestudeeren van de Soedan — en Sahara streken en zich ook oefenen in den wapenhandel voor 't geval dat ze zichzelven zouden hebben te verdedigen."

„Kan Uwe Eminentie mij iets mededeelen omtrent hun kleeding, voedsel en levenswijze?"

„Zij zullen zich voeden met dadels en scheepsbeschuit, hun gewaad zal geen ander zijn dan dat er toearegs, d. w. z. het buis en de wijde broek, onder de knieën opgenomen; zij zullen als de Arabieren een hoofddeksel dragen, dat hen beschermt tegen den verschroeienden adem van het zand der woestijn. In den zomer zullen ze 's nachts werken en overdag slapen. Zij zullen voor slaapvertrek twee ruime zalen hebben, zonder eenig meubel, waar een paar voeten van den grond een steenen verhooging is aangebracht; een stroozak, daarop neergelegd, zal hun nachtleger zijn. Geen stoelen of tafels zult gij in hun huis vinden; zij zullen aan de arabische mode zich moeten gewennen en zich vergenoegen met den vloer als tafel en zitplaats beiden."

„Hoe lang blijven ze te Biskra?"

„Vijftien maanden: 3 maanden als postulant, een jaar als novice. Na afloop daarvan verplichten zij zich vijf jaar te blijven in een soortgelijk gesticht, waar zij overigens geen gelofte afleggen. Hebben ze tot twee maal toe een tijdperk van vijf jaren telkens aldus doorgebracht, dan komen zij ten laste der gemeenschap en verkrijgen het recht, ook bij invaliditeit of ziekte te worden onderhouden.

„Over 15 maanden dus gaan zij zich meer zuidelijk vestigen, zoeken een plek op waar zij water kunnen bekomen, en beginnen, aan zich-zelven overgelaten, een nieuwe stichting. Altijd zijn zij met hun vijftigen bijeen, afgedeeld in 5 groepen: voor landbouw, jacht, constructie van woningen, enz. Bij elke kolonie van dien aard worden twee missionarissen geplaatst en een geneesheer. Gij weet dat de negerkinderen, door mij vrijgekocht, reeds sedert een 15tal jaren in de inrichting op Malta tot het beoefenen der geneeskunde worden opgeleid.

„Gelukt deze proefneming, dan ben ik van plan ook op andere punten dergelijke groepen te vestigen. En daar in de Sahara het nieuws niet al te overvloedig is, begrijpt ge dat weldra geheel Soedan en Sahara weten zullen dat er dergelijke godshuizen zijn, waar de zonen der woestijn als broeders worden opgenomen, waar zij als ze ziek zijn worden verpleegd, en waar ze kunnen leeren op wat wijze er vrucht te trekken valt uit een bodem, die voor hen zoo weinig oplevert."

„Heeft Uwe Eminentie niet voorzien dat menigeen onder uw pioniers aan dergelijk leven in de woestijn zich onmogelijk zal kunnen gewennen en naar zijn geboorteland zal wenschen terug te keeren?"

„Welnu," antwoordde de kardinaal „zij zullen te allen tijde kunnen terugkeeren. Om een stichting als in mijn plan ligt duurzaam te maken, dien ik de deur, waardoor men erin gaat, uitterst smal en die, waardoor men haar verlaten kan zeer wijd te doen zijn...."

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Bij gouvernements beschikking is de heer Dr. J. A. Evertsz benoemd tot lid der commissie voor het afnemen in 1891 van de examens, bedoeld bij artt. 29, 32 en 45 der onderwijsverordening, en zulks ter vervanging van den heer S. Senior, die voor zijne benoeming heeft bedankt.

Ter voorkoming van strafvervolging, wordt hierbij in herinnering gebracht, dat een ieder het nummer van het huis, hetwelk hij in het stadsdistrict alhier bewoont, op een zichtbare plaats aan dat huis moet aanbrengen.

In de laatste dagen zijn alhier in omloop gebracht een valsch zilveren muntstuk van *vijf bolivares* en een *valsch souverein*. Een ieder wordt gewaarschuwd voorzichtig te zijn bij het ontvangen van Engelsche gouden en van Venezuelaansche zilveren muntstukken.

Lijst van brieven die onbestelbaar zijn bevonden:

Rosaura Isla, F. van Indenkleegt, Jimenez, Rodriguez & Co., Gunval Gundersen, Jean Heinen, J. Heynen, Enriqueta Hoevers, Simon Martinez Egaña, Alberte Dezesi, Lafarque Bros.

Aangeteekende Stukken.:
Petronila Abáss.

Niet voor verzendding vatbaar:
Een drukwerk geadresseerd aan Ramón Paez, *New York.*

Bekendmaking.

Wegens reparatie van den weg zal, van af den 2n. Februari de zuidelijke helft van den *Roodenweg* aan de Overzijde alhier, van af het huis *Casa blanca* tot ter hoogte van den *Nieuwenweg* naar het *Rifwater* voor het publiek verkeer zijn afgesloten; zullende alsdan aan elk der beide uithoeken dier afsluiting gedurende den nacht eene brandende lantaarn geplaatst zijn.

Curaçao den 31n. Januari 1891.
De Procureur-Generaal,
SOL. C. HENRIQUEZ.

Aan belanghebbenden wordt bekend gemaakt, dat gedurende het jaar 1891 het IJkkantoor alhier geopend zal zijn in Januari, Februari en Maart op Maandag, Dinsdag en Woensdag van elke week, van 's morgens 8 tot 11 uur en van 2 tot 4 uur 's namiddags en van af 1e. April op Maandag en Dinsdag van 's morgens 8 tot 12 uur.

Het merk van goedkeuring te bezigen gedurende het dienstjaar 1891 zal zijn de letter "Q".

Door de agenten van de Red D. Stoomschepen is dezen voormiddag een telegram ontvangen meldende dat de "*Caracas*", die den 24n. dezer uit New York naar deze haven was vertrokken, met averij aldaar is teruggekeerd.

Op den 31 dezer zal de "*Philadelphia*" naar Curaçao vertrekken, en op den 4 Februari zal de "*Caracas*", na de noodige reparatiën ondergaan te hebben, de reis naar deze haven ondernemen.

De "*Caracas*" werd heden hier verwacht.

Zondag 19 Januari op het feest van den Zoeten Naam van Jezus had in de kerk van den H. Jozef te Barber de eerste plechtige opdracht plaats van 19 aspiranten van de meisjes-congregatie onder bescherming van O. L. V. v. d. H. Rozenkrans op het feest v. d. H. Driekoningen van het vorige jaar met goedkeuring van Z. D. H. aldaar begonnen. Na eene driedaagsche voorbereiding door den Eerw. P. J. Bebelmans geleid, naderden zij met de nog overige aspiranten 's morgens tot de H. Tafel en werd 's namiddags hun vurig verlangen vervuld en hun betoonden ijver beloond door zich aan de Koningin v. d. H. Rozenkrans te mogen toewijden. Mogen zij vruchtbare zaden zijn! en vele door hun voorbeeld tot navolgen aansporen!

Zondag ll. had wederom eene indrukwekkende plechtigheid in deze parochie plaats. De nieuwe kruisweg, een geschenk van Z. D. H. Mgr. Joosten zou worden opgericht. Nadat het herstelde kerkgebouw met geloovigen was gevuld, en hun op het groote voordeel en nut van dit groote voorrecht dat zij gingen ontvangen was gewezen had de plechtige oprichting plaats, door den Eerw. P. P. Smitz, pastoor der parochie, hiertoe door Z. D. H. gemachtigd.

Moge de parochie van d. H. Jozef zich dat groote voorrecht waardig betoonen en de vruchten plukken aan de oefening van den H. Kruisweg verbonden.

Heden morgen werd in tegenwoordigheid van Z. D. H. Mgr. H. A. M. Joosten, door Mgr. B. Th. Frederiks, geassisteerd door de Zeer Eerw. Heeren C. Blommerde en F. Helling, het H. Misoffer in de Kerk van de H. Anna te Otrobanda opgedragen voor de zielerust van den Eerw. Heer H. I. F. Ellis, theologant aan het Groot-seminarie van Rijzenburg. Na de H. Mis verrichtte Z. D. H. Mgr. H. A. M. Joosten de plechtigheid van den respons Een talrijke schare geloovigen betoonden door hun tegenwoordigheid hun liefde jegens den Overledene en hun deelneming in de droefheid der geachte Familie.

NEDERLAND.

De beslissing van den Hoogen Raad der Nederlanden, in volle vergadering genomen, komt hierop neer, dat zij die voor den Hoogen Raad den ambtseed in eenige betrekking (rechterlijk ambtenaar, advocaat, enz) moeten afleggen, trouw zullen zweren aan den Koning, zoolang de wet op de rechterlijke organisatie ongewijzigd blijft.

Het is, naar het *Dbl. v. Z.-H*

Inmediatamente él a bai cerca su sobrina.

— "¿ Bo a papia coe Gilbert?" él a coeminsá toer abatido.

— "Sí," Erika a contestéle trankilamente.

— "¿ I kiko él a bisa bo?" e tío a puntréle, cerrando su moketa involuntariamente. Tabata como si fuera ídea di un segundo crimen a pasa den su cabez.

Erika a comprende unbé perfectamente com él tabatin di comportá su mes.

— "El a repeti mi más ó menos, lo ke él a bisa bo, tio" e senjorita a respondéle coe bastante indiferencia.

— "¿ I bo?"

— "Mi a pidiéle prueba; e ora ayí él a bisa mi, koe ta él mes a mirá."

— "Na un caso semehante mi tambe por biséle mes cos." Jurgensen a observá, secando e sodó frio koe tabata corre fo di su frenta. Calma di Erika a trankilizéle un poco.

— "El no a papía bo koe él a pidi pa casá coe bo!"

"¡ No!"

— "¿ Bo ta deseá di bolbe papia coe n'éle?"

— "Nó," Erika a contesta, tocando coe su dedenan riba mesa. "¡Un di boso dos mi tin di kere. Si él tabata sabi más cos, sigur lo él a bisa mi! ¿Kiko bo abogado ta papia?"

— "Lo èl principiá mi asunto, i Gilbert lo parcé delanti di Husticia, sea pa él hala su acusación solemnemente atrás, sea pa él recibi e castigo merecido como lamantadó di falso testimonio. Si bo tambe tin di presentá, e abogado no sabi, en todo caso lo bo bai tende raad, anto lo bo sinjá conocé suficientemente valor moral i pretension dje Gilbert."

— "E hecho, koe él a keda ketoe i koe él a deseá mi manoe i mi rikeza pa pago di su silencio, ta mas koe basta pa mi. Den mi conversación coe n'éle, mi a sinja conocéle ainda muchoe mihor."

E tio a halá rosea sosegá. "Na fin di cuenta, ta bon anto koe bo a papiá coe néle."

— "En todo caso, mi no tin gana mas di ocupa mi di su persona."

Coe esai e apariencia exterior di bon acuerdo den dje tio i su sobrina a keda completamente restablecé.

Promer uso koe Erika a haci di su libertad, tabata di coeri bai na e sacoe di carta koe Gilbert a biséle, i él a tira e tarheta dirigí na Raoul Duval den djéle.

A trascurri dos siman, i dj'ayi algun día mas e demanda di Jurgensen lo bini delanti di Hof.

Duranti toer e dianan ayí, Jurgensen a bai frecuentemente bai piscá; él no por a hayéle na cas, cas a bira insoportable p'éle. Su proceso contra Gilbert tabata manera un pesa di cien liber riba su corazón. Ayá fo riba lamar, él tabata sô; ayá él por a entregá su mes libremente na su pensamiento, ayá él no tabatin necesidad di dominá curso di su cordamentoe.

Riba un bon maínta, él tabata piscando atrobe den e fjord na corta distancia di su cas, ora un boto camnadó coe cuater remadó valiente aden a presentá na biramentoe dje promontorio koe ta separá e bahía fó di haf di Cristiania. Na timón tabatin un homber sintá, koe tabata parcéle un hende conocí, ma él no por a recordá del todo ta na oenda i ta na ki ocasión él a yegá di miréle, i ademís él no por a riparéle muchoe bon, pasobra e boto a boela pasá manera un sombra bai tracá tera exactamente banda dje baranca pa bai cas di Erika.

E homber na timón i dos dje matroosnan a salta na tera, subi e baranca, mientras e otro dosnan a keda ta wanta e boto pa él no drief. Ma nan no a maréle. Esai a parcé Jurgensen bastante straño, pasobra instintivamente toer marino ta sigurá nan boto tan pronto nan ta na waf. E precaución ayí mester tabata anto coe obheto pa nan no tabatín di perdé ni un seconde, ora nan kier a bolbe bai.

Pa Jurgensen su mayor admiración, él kier mirá awor koe esnan, koe a saltá na tera, a cogé directamente camina dje cas habitá p'éle i Erika. Coe un ligereza extraordinaria él a halá su redanan adén, él a dal manoe na su dos remanan, i coe tur forza di su brazanan vigorosa él a coeminsa ta remá bai caminá e boto tabata tracá.

Conclusión ta continuá.

———o———

verneemt, niet juist dat de Hooge Raad ook over de quaestie, in wiens naam recht moet worden gesproken, eenige beslissing zou hebben genomen. Het is ook ongegrond, dat de Hooge Raad zou hebben beslist, dat de ambtenaren voortaan trouw moeten blijven zweren aan den Koning. Elk rechterlijk college heeft voor zich zelven te beslissen aan wien (Koning of Koningin) trouw moet worden gezworen door hen die voor dat college den ambtseed als rechterlijk ambtenaar enz. moeten afleggen.

Zevende algemeene tienjaarlijksche volkstelling.

Provinciën	Mannen.	Vrouwen.	Totaal.
N.-Brabant......	255,787	253,841	509,628
Gelderland	258,789	253,413	612.202
Zuid Holland....	456,455	493,186	949,641
N.-Holland......	400,631	428,858	829,489
Zeeland..........	98,270	100,964	199,234
Utrecht..........	109,100	111.907	221,007
Friesland........	166,632	168,926	335,558
Overijsel—	150,366	145,079	295,445
Groningen.......	134,217	138,569	272,786
Drente..........	62,650	68,054	130,704
Limburg.........	129,590	129,131	258,721
	2,228,487	2,282,928	4,511,415
Personen, die bij de volkstelling verklaard hebben in het Rijk te wonen, doch in geen gemeente konden geacht worden werkelijke woonplaats te hebben.	131	57	195
Totaal....	2,228,618	2,282,985	4,511,610

St. Ct.

—H. M. de Regentes heeft ter gelegenheid van het Kerstfeest aan koningin Wilhelmina een kamerschut, stijl Lodewijk XV, geschonken. Dit schut is versierd met vier sapverfteekeningen, voorstellende gezichten van *Het Loo* en geschilderd door J. Van de Sande Bakhuyzen, J. W. Van Borselen, W. Roelofs en Jan Vrolijk.

— Den 30 Dec. hebben de gezanten van Portugal en de pauselijke internuntius H. M. de Koningin-Regentes aangeboden de geloofsbrieven, waarbij zij opnieuw in hun hoedanigheid aan het Hof geaccrediteerd werden.

— De internationale Congo-Akte betreffende de bestrijding der slavernij en ook de Additioneele Akte betreffende de invoerrechten voor den Congo-Staat is den 31 Dec.—gelijk het door den minister van Buitenlandsche Zaken in de Eerste Kamer werd aangekondigd — ook door den nederlandschen gezant, baron Gericke van Herwijnen, te Brussel onderteekend. Gelijktijdig is te Parijs ook het tusschen Frankrijk, Portugal en den Congostaat vastgestelde *tarief* der invoerrechten op de Westkust onderteekend, zoodat niets meer in den weg staat om ook de besluiten der Brusselsche-Anti-Slavernij-Conferentie allerwegen toe te passen.

Volgens den haagschen briefschrijver aan de *Zwolsche Ct* is een der eerste groote zaken, waaraan de Koningin-Regentes haar aandacht wijdt, de enquête naar den toestand der arbeiders. Zij heeft zich de verslagen doen voorleggen, want zij wil persoonlijk weten hoe het er uitziet in de onderste lagen der maatschappij.

BUITENLAND.

Duitschland—De quæstie van de ingehouden traktementen der katholieke geestelijkheid in Pruisen gedurende den *kulturkampf* maakt sinds geruimen tijd het onderwerp van nieuwe onderhandelingen uit tusschen Pruisen en den H. Stoel. Gelijk reeds ten halve door de *Köln. Volksz.* was aangeduid, deelt de *Germania* thans onbewimpeld mede dat door de Curie is voorgesteld: de volledige teruggave van het kapitaal aan de respectieve diocesen, waaraan het was onthouden zullende vervolgens door scheidsgerechten, uit geestelijken en juristen saamgesteld, in elk diocees uitkeering geschieden aan de *rechthebbenden*, terwijl uit het overschietende de rustende priesters zullen gesteund worden. — Daarover wordt thans door de pruisische Regeering beraadslaagd.

Dezer dagen heeft Prins Bismarck een deputatie uit Straatsburg ontvangen, die hem kwam begroeten. In het gesprek kwam men onder anderen op quæstiën van annexatie. Bismarck zeide daaromtrent: "Duitschland kan alleen zulke landen annexeeren, die het onvoorwaardelijk ter bescherming van zijn grenzen noodig heeft, of die zoo Duitsch zijn, dat wanneer ook de laaste duitsche soldaat eruit heengegaan is, het land altoos nog Duitsch is en Duitsch blijft. Er zijn in de jaren van 1866 tot 1870 zinspelingen gemaakt op een annexatie van Nederland, waarop ik heb geantwoord: Al zouden vijf millioen Nederlanders geknield om annexatie smeeken, dan zou Pruisen hen toch niet kunnen aannemen; zij zouden moeten zien; hoe zij het voor zichzelven en hun koloniën kunnen stellen."

Bij gerucht wordt gemeld, dat de duitsche gezant te s-Hage, baron Saurma Jeltsch, binnenkort zal worden teruggeroepen, om bij een andere Mogendheid als gezant te worden geplaatst. Men zegt dat hij naar St-Petersburg gaat.

— Volgens de Berlijnsche *Post*, die vroeger reeds officieuze mededeelingen ontving en ze ook thans somwijlen nog ontvangt, zal de pruisische minister van Eeredienst, Onderw. en Openb. gezondheid, Von Gossler, na afdoening der Schoolwet aftreden en tot opperpresident van Oost-Pruisen worden benoemd. Zijn opvolger zal dan zijn de tegenwoordige opperpresident Schlieckmann.

Frankrijk.—Gelijk bekend is zou Parnell met O'Brien, die van zijn reis naar Amerika is teruggekeerd, te Parijs een samenkomst hebben. O'Brien is aldaar aangekomen. De tegenstanders van Parnell, Mc Carthy en Sexton bevonden zich bij zijn aankomst te Boulogne Surmer en hadden een onderhoud met hem waarna zij naar Engeland zijn teruggekeerd, in afwachting, dat men hem bij de eventueele beraadslaging zal noodig hebben. Parnell echter liet zich wachten.

Intusschen heeft O'Brien een aanklacht ingediend tegen de *Times*, die hem beschuldigd had van medeplichtigheid in de vroegere dynamietaanslagen door medewerking aan de *Irish World*. Daar de *Times*, ondanks O'Brien's telegrafisch protest weigert deze beschuldiging in te trekken, wil deze het straffen, gelijkinkindertijd Parnell het gestraft heeft in zake de valsche brieven van Pigott.

Latere berichten melden dat Parnell, vergezeld van de heeren J. W. Redmond, Dr. Kenny, Chancy en Scully, te Boulogne-sur-mer is aangekomen en daar met O'Brien en Gill een onderhoud heeft gehad. De officiëele mededeeling die de vertegenwoordigers der pers van dat onderhoud ontvingen, luidt aldus: De heeren Parnell en O'Brien zijn heden samengekomen en hebben een lang mondgesprek gevoerd, dat binnen een paar dagen zal voortgezet worden.

— De dood van Dom Couturier heeft in Frankrijk weer de aandacht gevestigd op de abdij van Solesmes, die op 6 *Nov.* 1881 het tooneel was van de verdrijving der Paters.

Sedert dien tijd is het dorp van Solesmes slechts nog een groot klooster. In bijna alle huizen wonen Benedictijnen. Er zijn zelf twee Benedictijnen in den Gemeenteraad, en zij besturen den gemeente met een republikeinschen burgermeester.

Het klooster wordt bewaakt door vier gendarmen en is geheel aan het vervallen. Sedert 1883 mag een Benedictijn elken dag de vensters der kapel gaan openzetten, omdat de schilderijen, de beeldhouwwerken en standbeelden in verval geraakten.

De binnenplaats van het klooster gelijkt op een wildernis. De deuren zijn van binnen door groote ijzeren balken gesloten. Die welke in 1881 ingesloten werden, zijn niet hersteld. In de eetzaal hebben de gendarmen een kleine zagerij ingericht, om den tijd te korten. Tachtig monniken bewonen Solesmes. Zij vervullen hun godsdienstplichten in de parochiale kerk. Zij hebben een drukkerij in het dorp opgericht, waar zij een werk uitgeven over den gregoriaanschen zang, een wonder van geleerdheid en drukkunst.

Men denkt dat de Benedictijnen spoedig hun klooster weer zullen mogen betrekken; het is de wensch van allen, zelfs van de republikeinen.

— Door de Katholieke Congressen van Rijsel en Nantes was onlangs bij resolutie aangedrongen op de wenschelijkheid dat jaarlijks bij den aanvang der parlementaire zittingen op last va. aartsbisschoppen en bisschoppen in elk diocees plechtig Gods zegen over de parlementaire beraadslagingen zou worden afgebeden. Te Parijs hebben vele geloovigen een soortgelijk verzoek gericht tot den kardinaal aartsbisschop Richard, die thans bepaald heeft dat op 25 Januari e. k. in de Notre-Dame te Parijs een plechtige Hoogmis tot dat einde zal worden opgedragen.

Spanje.—Het conservatieve ministerie - Canovas del Castillo, dat vóór eenigen tijd in Spanje is opgetreden, begint thans met kracht aan de toepassing van het protectionitisch handelsstelsel. Deminister van Financiën heeft, namens het gezamelijke ministerie, aan de Koningin-Regentes reeds de noodige plannen en decreten voorgelegd, daarbij betoogende dat nu Frankrijk, Duitschland, Italië en de Vereenigde Staten van Noord-Amerika aan het protectionisme de voorkeur geven, ook Spanje, daarom alléén reeds, zou moeten meegaan; te meer dus, nu daarbij tevens het conservatief program tot recht komt, 'twelk steeds in dien zin zich uitte en o. a. sinds jaar en dag om verhoogde graanrechten gevraagd heeft. De handelstractaten zullen niet op den ouden voet vernieuwd worden; dat met Frankrijk loopt reeds op 1 *Febr.* ten einde. De rechten op tarwe, rogge, rijst, haver, meel, vee en vleesch zullen verhoogd worden, en een commissie zal het verdere tarief onderzoeken.

Oostenrijk.—De te Weenen gevoerde onderhandelingen over het sluiten van een duitsch-oostenrijksch handelstractaat, zijn wegens het Kerstfeest onderbroken, doch zullen op 8 *Jan.* hervat worden. Volgens de *Neue freie Presse* hadden zij tot dusver een gunstig verloop; men sluitte althans geen enkele maal op de onoverkomelijke hinderpalen. Van oostenrijksche zijde wordt vooral aangedrongen op verlenging der invoerrechten voor graan en anderen landbouw producten, alsook voor glas en papier; terwijl van duitsche zijde verlaging wordt gewenscht van invoerrechten op gewone stoffen, ijzerwaren en alles wat van wol vervaardigd wordt. Behalve over invoerrechten wordt ook vooral over regeling der spoorwegtarieven beraadslaagd om de verkregen voordeelen niet op andere wijze te verliezen.

Rusland.— De ziekte-toestand van den russischen grootvorst Constantijn, oom van den Czaar, heeft weder een ernstige wending genomen, zoodat de naaste betrekkingen van den Prins naar het kasteel Paulowsk ontboden zijn, en thans ieder oogenblik het bericht van Constantijn's overlijden kan verwacht worden.

Bulgarije.— Naar aanleiding van Nathalia's Memorandum aan de servische *Skoeptjina* wijst de te Belgrado verschijnende *Odjek*, orgaan van den regent Ristiets, op de noodzakelijkheid dat het Regentschap en de Regeering in zake de oneenigheid tusschen Milan en Natalia strikt neutraal blijven en het blad geeft niet onduidelijk te verstaan dat in het belang van het volk en dynastie de twistende ouders van den minderjarigen Koning des noods voor altijd moeten verbannen worden.

V. S. v. N.-A.—De berichten die over de ellende in Oklahuma heerschende tot ons komen zijn verschrikkelijk. Meer dan 40 duizend menschen zijn volslagen broodeloos. Oklahuma ligt tusschen den Kansas en den Arkansas. Deze streek wordt door de tegenwoordige bewoners als een land van belofte beschouwd en binnen een jaar door duizenden bezet. Nu mislukt helaas! de eerste oogst en de strenge winter die zich vreeselijk gevoelen doet, maakt de maat der ellende, die de inwoners lijden, vol.

— De opstand der Roodhuiden, verre van onderdrukt te zijn, vraagt honderden slachtoffers. Zoo was het samentreffen der Amerikanen met de Roodhuiden bij Porcupine, waarvan de *New York Herald* van den 1 *Jan.* spreekt, zeer bloedig. Vijf en zeventig Amerikanen werden gedood of gekwetst terwijl 110 indianen benevens 250 hunner vrouwen en kinderen vermoord zijn. Waarschijnlijk zullen niet meer dan zes kinderen van het geheele indianen kamp dit bloedbad overleven. Dit feit schijnt zulk een schrik onder de Roodhuiden veroorzaakt te hebben, dat men nu het einde der ongeregelden voorziet.

NOTICIANAN DI CABEL.

Recibí dia 23 Enero.

Paris. — Cámara a vota un crédito di 2 miljón di franc pa e victimanan di frio.

Tin rumor koe baron Wissman su huicio a trastorna.

Londres. — Noticianan di Chili ta bisa koe revolucionarionan a larga cónsulnan extranhero sabi koe haf di Iquique ta blocá coe obheto di impidí exportación di nitrato.

Madrid. — Spanja a manifesta Francia koe él ta acepta Rusia como arbitro den e cuestion di golfo di Guinea.

25 Enero.

Paris. — Courant *Le Figaro* ta suplica padernan di pone misanan toer anochi, duranti e invierno rigurosa aki, na disposicion dje desgraciadonan sin cas.

Telegramanan di Algeria ta bisa koe frio ta causa grandi sufrimentoe bao di jioenan di tera.

Un explosión di *grisú* na Charkoff (Rusia)a mata cien persona.

Segun noticianan di Chili, tropanan di gobierno a uni coe revolucionarionan i koe rebelión ta plama na hinter república.

Madrid, 23.— Policia francés a sigurá koe e persona narrestá a Olot no ta e matadó di general Seliverkorff.

Toer recepción oficial ta suspendé pa motiboe di enfermedad di la Reina.

Londres, 23.— Inundación na hopi lugar na Inglaterra a causá grandi danjo.

Peso mejicano 81 cts.

26 Enero.

Paris.— Mr. Ribot a larga Cámara sabi koe Francia no tin ningún mira riba Tripoli.

Mr. Constans a caba di pidi Cámara un crédito nobo di 4.000.000 franc pa e víctimanan di frio. Cámara a aprobá e proyecto di lei koe e ministro a presentá.

Londres. — Tin rumor di crisis nobo na Brasil na consecuencia di morto di ministro di guerra i pa formación di ministerio nobo.

Nan ta bisa fo di Bruselas koe príncipe Boudewijn, heredero di corona, a moeri repentinamente.

Según Boletin Oficial, su morto ta causá pa pulmonia. Pueblo no tabata sabi di enfermedad dje príncipe i tin nobo contrario, pasobra nan ta compará su morto coe él di príncipe Rodolfo di Austria.

New-York.—Ultimo telegramanan di Chili ta anuncia koe e revolución ta plamá den hinter república; revolucionarionan ta continuá nan gran obra coe energía, ma resultado ta dudoso.

27 Enero.

Paris.—Gobierno lo manda hopi barcoe di guerra Chili. Toer embahador extrangero na Chili a protesta contra bloqueo di hafnan di Iquique i Coquimbo, pa revolucionarionan.

Londres.—Cardenal Simon, primado (principal obispo) di Hungría, a moeri.

Maccarty y Sexton a bai Francia bai conferenciá coe O'brien i Dillon.

New York.—Grandi tempestad di sneeuw a interrumpi ferrocarrilnan i telégrafonan di funcioná na Sur di Filadelfia.

28 Enero anochi.

Paris.—Gobierno a presentá den e dianan aki un proyecto di lei den Cámara pa renová e previlegio di Banki di Francia.

Un deshielo repentino a causá

grandi inundación na Bélgica, i nan ta bisa coe danjo koe esai a ocasioná, ta grandísimo.

Un telegrama di Copenhaga ta participá koe un incendio a distruí toer cuadro di valor i mueblenan di palacio di príncipe heredero.

New-York.—Noticianan di Chili ta bisa koe revolucionarionan a bombardeá Valparaiso. Opinion general tá koe nan lo triunfá.

VERSCHEIDENHEDEN.

Een der aandeelhouders van de *Comédie Française*, een geestig, talentvol man vertelde een heel aardige anecdote over het russische Hof; een grap die hij van een zijner voornaamste ambtenaren had gehoord. Een poosje geleden kreeg de Czaar het in het hoofd, een overzicht te vragen van de uitgaven voor zich zelven en voor zijn hof. Men bracht hem terstond de rekening. Plotseling sprong de Souverein verbaasd op. Te midden van andere uitgaven had hij een werkelijk buitengewone ontdekt; „drie-en-dertig duizend frank" aan kaarsvet, over het jaar 1889.

„Hoewel ik uit het land der Kozaken afkomstig ben," zei Alexander III, „komt het me toch zeer onwaarschijnlijk voor, dat ik in één enkel jaar zóóveel kaarsen gebruikt zou hebben. Dat is werkelijk een weinig overdreven." Hij vroeg inlichtingen over deze fantastische uitgaven. Niemand kon ze hem geven. De grootmeester van het Hof, de intendanten, de kamerheeren, allen werden op hun beurt ondervraagd, en allen verklaarden eenstemmig, niet te weten tot welk doel een zoo groote hoeveel kaarsvet gebruikt was.

Daar wilde de Czaar toch meer van weten, en hij liet zich de rekeningen van vorige jaren brengen.

Dezelfde uitgaven bestond, maar ze nam van jaar tot jaar toe. In 1888 gebruikte men slechts voor twee- en twintig duizend frank, in 1887 voor dertig duizend enz. Eindelijk vond men den oorsprong van deze uitgave. Ze daalde af tot het jaar 1813! Op zekeren dag wilde czaar Alexander I, toen hij met doorgeloopen voeten van de jacht terug kwam, een huismiddeltje, dat toch afdoende was, gebruiken, en hij liet zich wat kaarsvet brengen, om er zijn wonden mede te besmeren.

De kleine som van den koop van dit vet werd — omdat het huis zoo goed bestierd werd—door eeu adjudant met en nauw geweten te boek gesteld. Zijn opvolgers brachten de som telkens vergroot over, en van den eenen adjudant op den anderen was het tot deze aanmerkelijke som gestegen, die dezer dagen door den kleinzoon van Alexander I werdt ontdekt.

„Is er één man in deze geheele zaal," sprak de redenaarster in eene vergadering te Philadelphia, „die ooit iets gedaan heeft, om de taak te verlichten die op de schouders der vrouw gelegd is? Wat weet gij van de taak der vrouw?

Is er één man in de zaal, „ging zij voort met over elkander geslagen armen en haar gehoor overziende met een blik vol minachting, die ooit 's ochtends vroeg opgestaan is, zonder zijn in haar morgenslaap verzonken gade te wekken, om stil naar beneden te gaan, de kachel aan te maken, koffie te zetten, de knoopen te naaien aan het goed van de kinderen, de kousen te stoppen, de lampen schoon te maken, de kamer aan te stoffen, en dat alles dag aan dag, zonder dat iemand haar daar dankje voor zeide? Als er zoo'n man in de zaal is, laat hem dan opstaan en zich aanmelden."

Achter in de zaal was werkelijk iemand, een tamelijk bejaard man, met een bril op, die opstond. Het was de man van de spreekster, die meende dat zij thans van plan was voor het eerst zijn verdiensten te huldigen.

Het bestaan van bacillen, waarmêe de wetenschap van onzen tijd zich zoo druk bezig houdt, was al voor bijna 2000 jaren ontdekt. In het Krakausche blad *Czas* herinnert dr. Miodonski aan het feit, dat M. Terentius Varro in zijn werk: Rerum rusticarum," I. III de bacillen-theori ontwikkelt. Die schrijver spreekt in het jaar 37 vóór Christus, van, „voor het oog onzichtbare kleine diertjes, welke met de lucht door neus en mond in het menschelijk lichaam komen en ernstige ziekten veroorzaken."

De *New York Herald* zegt, dat de benoemde natuurkundige Edison, niet tevreden met de wonderbare resultaten van zijn ijverig onderzoek, begonnen is, de kracht van de electriciteit als geneeskracht aan te wenden. Zijn eerste doel was, de jicht te genezen. Volgens hetzelfde blad zou Edison een likeurstoker van 76 jaar, die 10 jaar een vreeselijk lijden heeft doorstaan, geheel genezen hebben. De ongelukkige had geen lid aan zijn lichaam, dat hem niet de akeligste pijnen veroorzaakte, terwijl zijne knieën hem niet meer konden dragen. De pink van zijne linkerhand was zoo dik opgezwollen, dat hij een omvang van 8 cM. had; die zijner rechterhand was nog dikker. Hij doopte de beide pinken in verschillende oplossingen van chloride, en stelde toen den patiënt bloot aan een sterken electrischen stroom. Dit middel werd 6 dagen achtereen geregeld en om de 4 uur herhaald, met het gevolg, dat de pinken in dien tijd 2 cM. dunner waren geworden, terwijl de patient van het eerste oogenblik af vrij van pijn was. Na eenigen tijd was de likeurstoker geheel hersteld. Edison durft deze zijne geneeswijze reeds openlijk als een nieuw resultaat van electrische werking aanbevelen.

In China is armoede niet alleen geen schande, maar bij staatslieden en andere hooggeplaatste ambtenaren zelfs eene deugd, waarvoor het publiek ware hoogachting koestert.

De grootste staatsman der laaste dertig jaren hoewel niet de meest bekende, omdat hij vroeg stierf, was Hu-Lin-yi, onderkoning van Hukuang, tijdens den opstand te Taiping, welks onderdrukking eigenlijk zijn werk was. Hij was beroemd om zijne armoede, doch had niettemin grooten invloed op den gang van zaken.

Armoede is in het Hemelsche Rijk bij hooge staatsambtenaren in de oogen van het volk een waarborg voor eerlijkheid en onomkoopbaarheid en doet andere misslagen over het hoofd zien.

Het beste nog levende voorbeeld daarvan is de gevreesde onderkoning Chang-Chitung, die zijn invloed meerendeels verschuldig is aan den hachelijken toestand zijner geldkist, uit welke omstandigheid hij den moed put belangrijke financieele hervormingen op allerlei gebied in te voeren en ter bereiking van zijn doel zich door niets laat weerhouden. Hij is in zijn vaderland zoo gezien, dat zijn vele gebreken en tekortkomingen gaarne met den mantel der liefde worden bedekt.

Volgens de *Chinese Times* staat hij op het drievoudig voetstuk van zijn welversneden pen, zijne vaderlandsliefde en zijne armoede, van welk drietal de laatste hem in zoo hooge mate de volksgunst deed verwerven.

Voor de vele bewijzen van innige deelneming bij het ontvangen van het doodbericht van onzen geliefden zoon **Henri**, den 31 December a. p. te Utrecht overleden, betuigen wij, zijne diepbedroefde ouders onzen hartgrondigen dank.

Curaçao 30 Januari 1891.

J. H. M. ELLIS
en Echtgenoote.

Oproeping.

Al degenen, die iets te vorderen hebben van- of verschuldigd zijn aan den boedel van wijlen den Heer GERARDUS VOS, worden hierbij verzocht, *vóór ultimo dezer*, hunne rekeningen in te zenden of het verschuldigde te laten betalen ten kantore van den ondergeteekende.

Curaçao 9 Januari 1891.

J. H. M. ELLIS.

Testam. Executeur.